

ŞAMPİYONLAR

SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
bir Sağlık ve Eğitim Vakfı kuruluşudur.
Nuhkuyusu Cad., No. 197 Üsküdar İş Merkezi, Kat 3, 34664
Bağlarbaşı, Üsküdar, İstanbul
Tel.: (0216) 474 23 43 • Sertifika No. 12603

Şampiyonlar

Metin © 2017 Guido Sgardoli, Edizioni EL S.r.l., Trieste, İtalya
Resimler © 2017 Giuseppe Ferrario, Edizioni EL S.r.l., Trieste, İtalya
Türkçe Çeviri © 2019 SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
Türkçe yayın hakları Edizioni EL'den alınmıştır.

Yazan: Guido Sgardoli
Resimleyen: Giuseppe Ferrario
Özgün Adı: Che Campione!
Çeviren: Tülin Sadıkoğlu
Yayın Yönetmeni: S. Baha Sönmez
Editör: Gökçe Ateş Aytuğ
Son Okuma: Burcu Ünsal Çeküç
Baskıya Hazırlayan: Hüseyin Vatan

Birinci Baskı: Şubat 2019
ISBN: 978-605-2079-56-0

Tüm hakları saklıdır.

Kütüphane Bilgi Kartı (CIP):

Sgardoli, Guido

Şampiyonlar

1. Tarih 2. Biyografi

İstanbul, SEV Yayıncılık, 2019, 144 sayfa

ISBN: 978-605-2079-56-0

Baskı: Fabrika Basım ve Ticaret Ltd. Şti.

Göztepe Mah., İnönü Cad., No. 74/A, Bağcılar, İstanbul

Tel.: (0212) 294 38 00 • Sertifika No. 14461

ŞAMPİYONLAR

GUIDO SGARDOLI

Resimleyen:
GIUSEPPE FERRARIO

Çeviren:
TÜLİN SADIKOĞLU

9

17

26

34

42

50

58

66

74

82

88

96

104

111

118

125

131

138

PELÉ

YA DA FUTBOLUN KRALI

Edson, daha önce babasını ağlarken görmemişti hiç. Dizinden sakatlanıp futbol oynamayı bırakmak zorunda kaldığında bile.

Babası ikinci lig takımı Baurú'nun forveti João Ramos do Nascimento, namı diğer 'Dondinho'ydu. Dondinho, o yıllarda ülkeye elektrik yeni geldiği için oğluna Thomas Edison'dan esinlenerek Edson adını koymuştu.

Edson 16 Temmuz 1950'de babasını ilk kez ağlarken görüyordu. Neden ağladığını sormasına bile gerek yoktu. O gün, bütün Brezilya üzgündü. Milli Takım, Maracanã di Rio Stadı'nda Uruguay'a karşı oynadığı dünya kupası final maçını, maçın bitmesine yalnızca on dakika kala kaybetmişti.

On yaşlarındaki küçük Edson, bakışlarını yatak odasının duvarındaki İsa resmine dikerek babasına bir söz verdi. “Senin için Dünya Kupası’nı kazanacağım baba!”

Dondinho gözyaşlarını sildi, gülümsemekten kendini alamadı. Şu çocuğun gözlerinde nasıl bir kararlılık okunuyordu öyle! Babasını bile inandırmıştı.

Herkesin ‘Dico’ diye çağırdığı Edson, babasına temizlik işinde yardım ediyor, ayakkabı boyacılığı yapıyor ve Santa Terezinha Kilisesi’nde papaza ayinler sırasında yardım ediyordu. Bu işlerden herhangi biriyle meşgul olmadığı zamanlardaysa futbol oynuyordu. Tıpkı babası gibi.

Ailesinin meşin top alacak parası olmadığından, Dico eski bir bez parçasının içini kâğıtla doldurup bir bağcıkla

başlar ve böylece ‘soyulmuş’ anlamına gelen *pelada* adında bir top yapardı. Eğer *pelada* yoksa bir greyfurt ya da mango bile işini görürdü.

Edson’un okul arkadaşları tarafından takılan başka bir lakabı daha vardı:

Edson çok küçükken, babasının antrenmanlarına gidermiş. Takımın kalecisi, iki yaşına kadar konuşmayan José Lino adında ilginç bir tipmiş. Batıl inançlı annesi, oğlunun dilinin çözülmesi için bir tür büyücü olan *benzedeira*’lardan birkaçına danışmış; onlar da büyü yoluyla ona yardım etmeye çalışmışlar. “Bili-bilu-tetéita!” sözünü tekrar ederek, hipnotize olmuşçasına etrafında dans etmişler. Çocuk da birdenbire, “Bilé!” diye haykırmış. O günden sonra herkes için José Lino’nun lakabı Bilé olmuş.

Edson da, babasının antrenmanlarını kalenin arkasından izler ve, “Bravo Pilé! İyi yakaladın, Pilé! Büyüksün, Pilé!” diye bağırırmış.

Üç dört yaşlarındaki küçük Edson, farkında olmaksızın oyuncunun adını yanlış söylüyormuş.

Hatta bir keresinde babası Dondinho’ya, “Ben de Pilé gibi bir kaleci olmak istiyorum!” demiş.

Yıllar sonra Baurú’nun genç futbol takımına girdiğinde, herkese Pilé’nin ne kadar iyi olduğunu anlatıp durduğu için arkadaşları onu da benzer bir